

ΡΩΜΙΚΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια δύο κι' έννιακόσα
και χαρά 'στον πούχει γρόσα.

Δέκατον κι' έβδομον μετρούντες χρόνον
'στην γήν εδρεύομεν τών Παρθενώνων.

Τών δρων μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ'εύθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—ὀκτὼ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα και 'σι, δ' χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντός εὐμοῦσου Τσελεπῆ
δι τι πολυτέμην σώματα «Ρωμῆου» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον, τιμὴν, κι' ὅποιος ἀπ'ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώη δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Ἰουνίου πρώτη,
γλέντι, φαγοπότι.

Ἐπτακόσα κι' ἔξιντα κι' ἑπτά.
Πανοπούλων λιμέρια δεσπτά.

Πολέμου τέλος
κι' Εἰρήνης μέλος.

Ψάχνουν ἐδῶ, ψάχνουν ἐκεῖ,
σπαθᾶτοι και δικαστικοί.

Ἔστερ' ἀπὸ τόσο βόγγο και μακροχρόνη σφαγή,
ποῦ τοῦ Κροῦγερ και τοῦ Στέιν αἰματόβρεξε τὴ γῆ,
μέσ' ἀπὸ καπνοῦς πολέμων κι' ἀστραποβροντα βαρειά
μὲ τὰ στέφανά της τῶρα
βγαίν' Εἰρήνη λευκοφόρα,
κι' ἔρχεται νὰ στεφανώσῃ νικητῶν παλληκαριὰ.
Μὰ δὲν 'βρίσκει νικητὰς, μὰ δὲν 'βρίσκει νικημένους,
και τοὺς Ἀγγλοὺς και τοὺς Μπούρς τοὺς κυττᾶ στεφανωμέ-
[vous.]

Ἐστὴν Πάτρα σὲ γυρεύουσε και 'στὴ Βοστίτσα γύρω,
πάνε και 'στὰ Καλάβρυτα νὰ σ' εἴρουν, ὀρὲ μῆτρο.

Πανόπουλος και Φαδουλῆς
ἐν μέσῳ χλόης σφαιγιλλῆς.

Ἄπ' ἄκρη σ' ἄκρη χαλασμέ,
ἐξέγεροι, παροῦσμέ,
μὲ τὰ πολλὰ τραχάματα κάθε ποδάρη πρίσκειται,
Πανόπουλο χαλεύουσε, Πανόπουλος δὲν 'βρίσκειται.

- Φ.—Καλῶς σὲ 'βρήκα, λήσολαρχε...
- Π.— Τί θέλεις ἐδῶ πάνω;
- Φ.—Νὰ χαιρετήσω και νὰ δῶ τὴν ἀρεντιά σου, Πάνο.
- Π.—Ὅρὲ τί λῆς, ζωντόβολο και ζῆλινη κεφάλαι;
- Φ.—Δὲν πρέμεις τὸ τουρέκι μου και τούτη μου τὴν πάλαι;
- Π.—Δὲν σκιάζομαι τὴν πάλαι σου και κόψε με ν' ἀγιάσω.
- Π.—Κάτσε λοιπόν... ρὲ σύντροφο, φέρτε νὰ τὸν κεράσω.

Ἄχ! ποῦ νὰ σ' εἶχα, μάτρη μου, νὰ βλέπης και ν' ἀκούς
ἐκεῖνα τ' ἀποσπάσματα και τοὺς δικαστικούς.
Ἄχ! ποῦ νὰ σ' εἶχα ν' ἀκούγες και τόσοὺς κουνενέδες
τί λὲν 'στοὺς καφενεῖδες
γιὰ τὴν 'δικὴ σου λεβεντιά
και τῶν Ρωμηῶν τὴν κακοτυχία.

Φ.—Σὲ χαιρετῶ, Πανόπουλε, λεβέντη, παλληκαρί...
γεγά σου, μορὲ, ποῦ 'σχήκωσε τὸν κόμομο 'στὸ ποδάρη,
και πηλαλοῦνε νάβρουνε τὸ δόλο σου λιμέρι
Σταυρουλοπούλων κότερα, στρατοί, κακαμπινερόι...

Π.—Και δὲν μοῦ λῆς, ρὲ μῆτρο μου, τί λῆνε;...
Φ.—
πολλοὶ σὲ μακαρίζουσε, λήσθη τριδοσασμένε,
ποῦ τρώπαικα σὲ τρώπαικα μεγάλα συστροφίαι
και τῆς περιφρημαῖς Ἄρχις τῆς κατακοκκαρενείας

Ἄλλοι 'μιλοῦνε σήμερα γιά σὲν τὸν Πανόπουλο
και λὲν πὼς λῆτρα γυρεύεις ἀπὸ τὸν Σταυρουλοπούλο,
νὰ τὰ μοιράσῃς μὲ χαρὰ μετὰ τῶν ὁπαδῶν σου,
και πρὸς τελειοποίησιν τῶν λατρικῶν σπουδῶν σου

